

[Jørgen Frederiksen]

på den linjeføring, der er truffet beslutning om efter meget grundige overvejelser. Jeg har ikke gransket hjertet og nyrer hos mine partifæller, men jeg har ikke noget imod at præcisere – og det er vel ikke mindst dér, der er en forskel i holdning på vore to partier – at de, der hos os i sin tid eventuelt var i tvivl om, hvorvidt denne linjeføring nu var den rigtige, i erkendelse af, at det lokale selvstyre, som hr. Erenbjerg var inde på, også skal have nogle arbejdsbetingelser, der gør det rimeligt for kommuners og amters kommende planlægning, nu accepterer, at beslutningen er truffet på et solidt grundlag, og at, som jeg tror hr. Ole Henriksen selv udtrykte det indledningsvis, toget er kørt.

Ministeren har med klar dokumentation, både hvad teknik og økonomi angår, afvist, at vingeprojektet, som jo er grundlaget for dette lovforslag, overhovedet kan betragtes som et alternativ, og i hvert fald rokker det ikke ved de forudsætninger, som min gruppe i sin tid traf beslutning ud fra.

Når hr. Tyroll fra VS påstår, at der ikke sker nogen planlægning, og at det hele er præget af en vis usikkerhed, kan jeg kun sige, at jeg både i denne sal og i mit kommunale arbejde gang på gang har været ude for, at man i VS ikke træffer nogen beslutning i slige spørgsmål, hvis ikke man udstyres med både seler og livrem. Jeg tvivler såmænd endda på, at man, hvis det en dag skulle ske, alligevel turde lægge ryg til og være med til at træffe en eller anden beslutning. Vælger man den ene linjeføring, får vi protester fra én side, vælger man den anden, får vi fra en anden side, som jeg synes ministeren på en udmærket måde har redegjort for det, men beslutningen skal jo træffes.

Svend Erik Hovmand (V):

Af hensyn til kommunernes, amtets, erhvervslivets og befolkningens planlægning synes jeg, det er glædeligt, at vi i dag har kunnet konstatere, at der fortsat vil være et stort, klart flertal for at videreføre det Farøprojekt, som nu er sat i gang. Af hensyn til planlægningen, ja, men også af hensyn til udviklingen af en landsdel, som har behov for udvikling.

Jeg er nødsaget til at gøre et par bemærkninger til nogle af de indlæg, der er kommet her i løbet af debatten. En af forslagsstiller-

ne, hr. Alfred Hansen, siger, at det, det drejer sig om i dag, er, at vi dropper Farølinjen. Hvad der skal sættes i stedet for, kan vi diskutere, siger hr. Alfred Hansen – et eller andet må vi kunne sætte i stedet for. Hermed har hr. Alfred Hansen altså erkendt, at end ikke han som forslagsstiller har tillid til det meget spinkle vingeprojekt, som vi har fået forelagt og fået beregnet på alle leder og kanter. Vi kunne måske forestille os et projekt, hvor man samlede den tunge trafik på midten, siger hr. Alfred Hansen. Ja, nu er det altså sådan, at det vil give nogle problemer, hvis vi har tung trafik kørende, med modgående færdsel, i overhalingsbaner osv., det tror jeg vil være en lidt vanskelig konstruktion, men det kan muligvis konstrueres således, at vi får den tunge trafik placeret på midten imellem brofagene og den lettere trafik andre steder.

Men det, vi skal bygge her, er jo et projekt, der skal række mange, mange år ud i fremtiden, ikke bare 10, 15, 50 eller 70 år. Det er et projekt, der skal holde i generationer. Den nye, store Storebæltsbro forventer man i hvert fald kan holde i en 100 års periode. Dette er ikke et projekt, der bare skal holde i få år. Hvornår har man nogensinde tidligere i Danmark, eller i udlandet for den sags skyld, ofret så mange millioner kroner, som der her er tale om, på et projekt, der har en relativt kort levetid?

Det gør heller ikke noget, siger fremskridtspartiets repræsentant, hr. Ole Hovmand, erhvervslivet på Lolland-Falster skal ikke forkæles, det må leve med at have ringere vilkår end erhvervslivet i det øvrige land. Sådan tror jeg næsten fremskridtspartiets repræsentant ordret sagde. Jeg mener ikke, det er en rimelig vurdering. Det er ikke en rimelig udtalelse over for en landsdel, som virkelig har behov for udvikling, et egnsudviklingsområde, som vi fra statens side støtter på andre måder for at sikre en udvikling.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi ikke fortsætter diskussionen i én uendelighed. Det er klart, der kan være forskellige meninger om linjeføringen, men nu er beslutningen truffet, nu må vi stå fast, og nu må vi se at blive færdige med det projekt, for landsdelen har behov for, at der kommer en ny forbindelse så hurtigt som muligt.